

Sygn. akt II CZ 41/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Roman Trzaskowski

SSA Bogusław Dobrowolski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. M. , J. M. , O. M. , K. H. i J. P.
przeciwko J. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
i B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 czerwca 2017 r.,
zażalenia strony pozwanej J. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt I WSC (...) (I ACa (...))

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanej J. Spółki z o.o. w W.
na rzecz powodów kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych)
tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Pozwana J. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 sierpnia 2016 r. wydanego w sprawie I ACa (...). Postanowieniem z dnia 15 listopada 2016 r. Sąd drugiej instancji zwolnił pozwaną od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej ponad kwotę 50.000 zł.

Termin ustawowy do uiszczenia tej opłaty upłynął bezskutecznie dnia 28 listopada 2016 r. W konsekwencji, postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...), na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., skargę kasacyjną pozwanej odrzucił. Sąd Apelacyjny stwierdził, iż spółka nie wykazała, by na przestrzeni ponad roku nie mogła zgromadzić odpowiednich środków pozwalających na wypełnienie obowiązku fiskalnego w postępowaniu kasacyjnym. Prowadząc działalność gospodarczą, miała możliwość pozyskania i akumulacji środków finansowych, zwłaszcza że liczyła się z możliwością zwrotu ceny transakcji. Należności wobec innych wierzycieli nie wyprzedzają należności względem Skarbu Państwa z tytułu opłat sądowych.

Postanowienie to zaskarżyła w całości pozwana spółka, zarzucając Sądowi drugiej instancji naruszenie art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.). Ponadto pozwana, powołując się na art. 397 § 2 zd. pierwsze k.p.c. w zw. z art. 380 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., wniosła o rozpoznanie postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 listopada 2016 r. w zakresie punktu I - zwalniającego J. Sp. z o.o. od opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 50.000 zł, a w pozostałej części oddalającego wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Z przedłożonego przez skarżącą wyciągu z rachunku bankowego z maja 2016 r. wynika, iż były dokonywane na nim nie tylko obciążenia, ale także

uznania kwot umożliwiających uiszczenie należnej opłaty sądowej z tytułu skargi kasacyjnej. Ponadto powodowie w odpowiedzi na zażalenie dołączyli dokumenty potwierdzające dokonanie trzech przelewów środków pieniężnych na rachunek bankowy pozwanej w okresie od 17 maja 2016 r. do 10 lutego 2017 r. na łączną kwotę 398.451,38 zł.

Przedstawione okoliczności świadczą o tym, że spółka dysponowała środkami finansowymi, które pozwalały jej na realizację obowiązku fiskalnego związanego z uczestnictwem w procesie cywilnym. Ustalona w postępowaniu sytuacja ekonomiczna spółki nie uzasadniała udzielenie dodatkowego wsparcia w tym względzie.

Sąd Najwyższy stwierdził, iż Sąd Apelacyjny nie naruszył art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W świetle przytoczonych okoliczności uzasadnione okazało się stanowisko o niewykazaniu przez skarżącą przesłanek udzielenia jej dalej idącego zwolnienia od kosztów sądowych. W konsekwencji zachodziła przewidziana w art. 398⁶ § 2 k.p.c. podstawa do odrzucenia przez Sąd drugiej instancji skargi kasacyjnej wniesionej przez pozwaną spółkę.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.